

Forn de calç de can Ferrers

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Ferrers
Emplaçament: Es troba situat pròxim a la riera i a la Font de can Ferrers.
Alçada: 400

Coordenades:

Latitud: 41.72812
Longitud: 2.43562
UTM Est (X): 453061
UTM Nord (Y): 4619744

Classificació

Número de fitxa: 08081 - 93
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Parcialment destruït. Només conserva la part interna
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08080A012001810000HI
Fitxes associades:
[Can Ferrers](#)
Autoria de la fitxa: Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 19/04/2011 - 02:00

Descripció

Forn de calç, parcialment destruït, situat a les proximitats de la riera i de la font de can Ferrers. És de planta circular, excavat al sòl natural, i només conserva la part interna, formada per una estructura de diàmetre circular i cilíndric, excavada al sòl, amb les parets interiors cremades per les diverses coccions. Les seves mesures aproximades són 2,5 m de diàmetre i 3 m de profunditat.

La seva datació correspon a un ventall cronològic força ampli, ja que aquest tipus d'estructures s'utilitzaven des d'època moderna, normalment associades a obres de reforma d'alguna masia i també a la necessitat de calç, fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

Observacions:

Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny (Fogars de Montclús) número 411.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda, que consisteix en una cavitat excavada en part al terreny natural, limitada lateralment per una paret engruixida de pedres, i coberta, per la part superior, amb una cúpula formada per una capa de pedres, llenya i terra. Hi ha dues obertures, una inferior, per tal d'alimentar el foc, i una superior, per tal de que surti el fum i per a dipositar-hi les pedres calcàries amb les que es fa la calç.

La cocció que permet la transformació de la pedra calcària a la calç viva es produeix a uns 1.000 °C, i es duu a terme mitjançant feixos de llenya cremats en somort durant deu o dotze dies. La calç viva s'utilitza per a fer morter, que és la barreja de calç, sorra i grava, i es fa servir com a element d'unió del material constructiu; i la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases.

Els forns de calç van ser utilitzats des de l'època moderna fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

Bibliografia

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY (1998) Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny.

